

[Albertsen.]

Det problem, der nu står tilbage, når man har analyseret problematikken her, er spørgsmålet om hensyn til det såkaldte ferieland, og ministeren er klar over, at der er baggrund og vægtige argumenter, der taler for en reform her. Socialdemokratiet vil være rede til at diskutere disse ting, men vi må sige på baggrund af udspillet til denne lovgivning og på baggrund af den holdning, som offentligheden har indtaget, at vi vil afvise de øvrige ændringer. Vi har ikke alt for gode arbejdsvilkår i udvalgsarbejdet som opposition, og alt for meget hensyn er ikke vist os i mange faser — ministeren står ikke alene, han er vel ikke den værste af dem i så henseende — men vi kan dog forlange materiale. Vi kan dog forlange forhandlinger, og vi kan da forlange diskussion og drøftelser om disse ting med alle berørte instanser, og hvis ministeren vil stå fast på forslaget som sådant i alle dets enkeltheder, så vil vi kræve alle øvrige spørgsmål, der kan komme ind i dette billede, nemlig spørgsmålet om åbningstider for læger, tandlæger, sparekasser, sygekasser, offentlige kontorer, ministerialkontorer, belyst, for vi vil ikke gå med til en ensidig udvidelse af arbejdstiden for en begrænset gruppe.

Derfor må jeg henstille, at det, vi kommer til at beskæftige os med i udvalgsarbejdet, alene bliver spørgsmålet om hensyn til ferielandet. For de øvrige områders vedkommende vil jeg foreslå, enten at udvalget arbejder videre med disse ting, eller at en eventuel kommission nedsættes med arbejdsopgave på disse områder.

Erik Hansen (Vejle amt): Det er vist lang tid siden, og det hører så afgjort til undtagelserne, at et lovforslag bliver så meget diskuteret og omtalt før dets fremsættelse her i dette høje ting, som tilfældet har været med forslaget til ny lykkelov. Diskussionen blev ført på et noget spinkelt grundlag, idet det var handelsministerens udkast til en ny lukkelov, man diskuterede, et udkast, hvorom der skulle forhandles med alle interesserede parter, herunder selvsagt også forbrugerne. Ingen havde vel ventet, at disse forhandlinger skulle resultere i, at handelsministeren kunne fremsætte et lovforslag, hvorom der var opnået fuld enighed. Det

skete da heller ikke, men handelsministeren har nu fremsat sit forslag til en ny lukkelov, og det er det, vi nu skal behandle.

Diskussionen ude omkring har været mindre heftig efter lovforslagets fremsættelse, og det er mit håb, at der i folketinget kan opnås bred tilslutning til dette lovforslag, som er en vigtig del af vor erhvervslovgivning, og som faktisk berører alle i hele samfundet, og som har en ikke ringe indflydelse på hele vort samfundsmønster, hvorfor lovforslaget også vil kræve et meget grundigt udvalgsarbejde. Det kan jo være, jeg bliver skuffet med hensyn til den brede enighed efter at have hørt hr. Albertsens udtalelser. Hr. Albertsen sagde, at samarbejdet var fortrinligt inden for regeringspartierne. Det er det også, og det samarbejde vil vi gerne udvide til også at omfatte socialdemokratiet og andre ved behandlingen af det foreliggende lovforslag. Jeg tror nok, vi under udvalgsarbejdet må nærme os noget til hinanden, fordi det er en vigtig lovgivning, hvorom det er væsentligt at der opnås bred enighed.

Det konservative folkeparti kan anbefale lovforslaget til velvillig behandling. Men vi har en del spørgsmål, som vi gerne vil rejse under udvalgsarbejdet, måske også kritiske spørgsmål. Det drejer sig bl. a. om dispensationsbestemmelserne, som jeg senere skal vende tilbage til.

For de butikker, der omfattes af lovforslaget, betyder det, at den ugentlige tilladte åbningstid forlænges med 1 time i forhold til nugældende lov. Den nugældende lov er i hvert fald på ét punkt meget forbrugervenlig, idet forbrugerne har kunnet påregne ganske bestemte lukketider. Enhver har kunnet tage på indkøb og være klar over, at ingen eller så godt som ingen butikker lukkede før den normale lukketid, og man har undgået et lukkevirvar, som kendes andre steder. Ingen butikker er jo forpligtet til at udnytte den tilladte åbningstid fuldt ud, og havde der fundet en udvidelse af åbningstiden sted ud over den time, der er foreslået, ville åbningstiden sandsynligvis ikke blive udnyttet fuldt ud, og man ville komme ud for et lukkevirvar, som ingen forbruger kan være tjent med. Åbningstiderne tilfredsstiller vel ikke alle forbrugere, men jeg tror, forbrugerne er bedst tjent med en samlet,